

Buněčná terapie je lákavý a snad i nadějný prostředek, který by v blízké budoucnosti mohl být využit pro předcházení závažným důsledkům, jež pro srdeční sval a tedy i celý lidský organismus vyplývají z prodělaného infarktu myokardu. Podlehnutí části myokardu nekróze vyvolává ve větší či menší míře remodelaci srdeční komory, čímž dochází k progresivnímu zhoršování srdeční funkce, což může často vést až k srdečnímu selhávání. Potenciální včasná obnova viabilní srdeční tkáně implantací kmenových buněk, by měla možnost proces srdeční remodelace zastavit či zvrátit.

Implantace kmenových buněk do srdečního svalu po infarktu myokardu může být provedena různými technikami, za využití různých typů buněk a v různém časovém odstupu po prodělaném infarktu. Řada dosud proběhlých studií na zvířecích modelech ukázala, že implantace kmenových buněk má na vývoj srdeční funkce příznivý vliv, přičemž nebyl dokumentován takový výskyt nežádoucích účinků, které by vylučovaly další výzkum v podobě studií klinických. Z klinických studií v této práci zaznamenaných nevyplývá jednoznačný závěr. Některé studie hovoří spíše ve prospěch buněčné terapie, jiné její přínos neprokázaly. Z těchto nejasných závěrů ale vyplývá potřeba dále na tomto poli systematicky pátrat tak, aby byl přínos implantace kmenových pro prevenci srdeční remodelace s určitostí potvrzen, či vyvrácen.